

Thương gia giàu có lấy tì nữ làm vợ lẽ, 10 năm sau vợ lẽ bỗng hỏi rằng: 'Chàng có biết ta là ai không?'

DOANH NGHIỆP
VIỆT NAM

26/1/2024

Bí mật của người vợ lẽ được chính cô nói rõ đã khiến cho vị thương gia giàu có hiểu rõ đạo lý nhân quả kiếp trước kiếp này vô cùng huyền diệu.

Chu Hiểu là một đại lý buôn vải, trong nhà cũng có chút của cải, bình thường vào Nam ra Bắc, thường xuyên không có ở nhà, thời gian ở bên vợ cũng ít nên mãi mà chẳng có con. Cho tới khi đã ngoài 30 tuổi mới bắt đầu thấy sốt ruột, đành tạm gác việc làm ăn bên ngoài, ở nhà cố gắng sinh con.

Trong nhà Chu Hiểu có một cô hầu gái tên Tiểu Thúy, gia đình nghèo khó, từ nhỏ đã bị bố mẹ bán cho nhà họ Chu làm người ở. Tiểu Thúy vốn là cô gái nông thôn thô kệch, da ngăm đen, ngoại hình cũng không xinh đẹp, vì thế không được nhiều người chú ý cũng như đối xử tử tế.

Nhưng chẳng ngờ, Tiểu Thúy càng lớn lại càng xinh, cứ như biến thành một người khác vậy, sống mũi cao, mặt trái xoan, môi đỏ răng trắng, mắt to tròn long lanh.

Nhìn Tiểu Thúy xinh xắn, đáng yêu, trong lòng Chu Hiểu bắt đầu rung động, thế là đã lấy Tiểu Thúy làm vợ lẽ. Tiểu Thúy cũng là một người thông minh lanh lợi, mọi việc trong nhà đều được cô quán xuyến đầu ra đó, mọi thứ chi tiêu, mọi việc trong nhà cô đều nắm trong lòng bàn tay, người ở cũng không dám lừa gạt cô, nếu có ai định giở trò lừa gạt thì đều bị cô vạch trần.

Không chỉ có vậy, Tiểu Thúy còn rất nhanh nhạy trong việc kinh doanh, như thể có năng lực đoán trước tương lai, những hàng mà cô tích trữ đều sẽ tăng giá gấp mấy lần, những thứ gì cô bán tháo thì đều sẽ giảm giá mạnh trong thời gian ngắn. Thế nên cho dù Chu Hiểu có tạm gác dăm ba công việc làm ăn bên ngoài nhưng nhờ có sự lanh lợi của Tiểu Thúy, gia đình nhà họ Chu cũng vẫn ngày càng phát đạt.

Điều hiếm có hơn cả là Tiểu Thúy không thích ghen tuông, tranh giành, cực kỳ kính trọng người trên. Tuy cô có công làm ăn buôn bán nhưng sẽ không vì thế

mà kiêu ngạo, thế nên Chu Hiểu ngày càng tin tưởng cô, sủng ái cô hơn tất cả những [người vợ](#) khác của mình.

Chung sống cùng nhau hơn 10 năm, chàng có biết ta là ai không?

Cứ như thế, Chu Hiểu nạp Tiểu Thúy làm vợ lẽ đã hơn 10 năm. Trong 10 năm ấy, Tiểu Thúy đã tích lũy cho Chu Hiểu rất nhiều tài sản. Một hôm, Tiểu Thúy đột nhiên hỏi: “Phu quân, chàng có biết ta là ai không?”.

Chu Hiểu nghe vậy bỗng sững người, sau đó cười: “Nàng không phải là Tiểu Thúy sao? Chúng ta đã quen biết nhau bao nhiêu năm như thế rồi, sao đột nhiên lại hỏi câu này, không phải là ngớ ngẩn sao?”. Lại còn gõ nhẹ lên trán cô một cách cung chiêu.

Chẳng ngờ Tiểu Thúy lại lắc đầu: “Ta không phải là Tiểu Thúy. Tiểu Thúy đã bỏ trốn từ 15 năm trước rồi, bây giờ đã làm vợ người ta, là mẹ của 2 đứa con rồi. Không giấu gì chàng, ta là nữ hồ ly, đến đây để trả nợ”.

Chu Hiểu hiển nhiên không tin, còn tưởng rằng Tiểu Thúy đang đùa với mình nhưng Tiểu Thúy lại kể lại hết toàn bộ câu chuyện một cách nghiêm túc.

Hóa ra, cả hai đã có dây dưa ân oán từ kiếp trước. Khi ấy, Chu Hiểu cũng là một thương buôn lớn, còn kiếp trước nữ hồ ly là đại quản gia mà ông tin tưởng nhất. Do năng lực của nữ hồ ly xuất chúng, giỏi việc quán xuyến, thế nên Chu Hiểu đã để nữ hồ ly quản lý đa số công việc buôn bán của mình.

Chu Hiểu cũng cho nữ hồ ly một khoản thù lao hậu hĩnh nhưng nữ hồ ly lại không hề hài lòng, mỗi lần đều lén lút ăn bớt một chút lợi nhuận để cho vào hầu bao của mình. Chu Hiểu thì không hề biết gì, tới lúc chết cũng vẫn vô cùng tin tưởng nữ hồ ly, còn ả lại nuốt trọn của ông những 3 vạn lượng bạc.

Sau khi quản gia chết, Diêm Vương phán quyết cho quản gia chuyển thế thành hồ ly để chuộc tội. Hồ ly có tâm khí, từ nhỏ đã bắt đầu kiên trì tu luyện, trải qua mấy trăm năm tu luyện cực khổ, cuối cùng đã tu thành chính quả, nhưng vẫn không thể đắc đạo. Á ău sàu tới thỉnh giáo Phật Đà, thông qua lời chỉ điểm của Phật Đà mới giác ngộ hết mọi sự từ kiếp trước đến kiếp này.

Báo đáp của số phận

“Thế nên, sau khi Tiểu Thúy bỏ trốn, ta đã đóng giả làm nàng ấy để hầu hạ chàng, tích lũy 10 năm, bây giờ số tiền mà ta kiếm được cho chàng đã đủ để bù đắp tội lỗi mà ta gây ra cho chàng năm xưa”. Nữ hồ ly nói.

“Vậy tại sao bây giờ nàng lại nói cho ta những điều này?”. Trong lòng Chu Hiểu bỗng dấy lên sự bất an.

“Vì ta đã trả hết những gì ta đã nợ rồi, tình cảm vợ chồng chúng ta đến đây cũng đã hết, bây giờ ta phải vũ hóa thăng tiên rồi, thế nên mới nói cho chàng biết những việc này. Chàng không cần phải đau buồn, hãy nhớ nhất định phải làm việc thiện, tích đức cho đời, nếu không thì luật ở âm giới còn khắc nghiệt hơn cả dương giới đấy”.

Chu Hiểu còn chưa kịp định thần lại sau sự bàng hoàng thì nàng nói tiếp: “Khi ta thăng tiên, hồn phách sẽ rời khỏi cơ thể này, thân thể đã không còn linh hồn thì sẽ hiện nguyên hình hồ ly. Chàng đừng sợ, nhất định phải bảo Triệu Sung chôn ta”.

Triệu Sung là người hầu mà nàng tin tưởng nhất, không làm việc tử tế cho lắm, hơn nữa lại có chút gian xảo nhưng nàng lại thường xuyên thưởng cho hắn rất nhiều tiền, khiến cho Chu Hiểu có một khoảng thời gian còn tưởng rằng cả hai có quan hệ mờ ám. Nghe thấy nàng nói vậy, Chu Hiểu cũng hơi khó chịu: “Tại sao nhất định phải để Triệu Sung làm việc này?”.

Nàng không hề nhận ra sự khác thường này của Chu Hiểu, chỉ nói: “Triệu Sung đó với ta có chút dây dưa, kiếp trước hắn là một người dân nghèo khó, bị chết đói chôn hoang vu, khi ấy ta vẫn chưa đắc đạo, ăn thi thể của hắn để tu luyện. Nếu chàng để hắn chôn xác của ta thì hắn nhất định sẽ lột da của ta để bán lấy tiền. Chàng đừng trách tội hắn, như vậy mới có thể hóa giải được thù oán của hai bọn ta”.

Nói xong, nàng bỗng ngã nằm trên đất, hóa thành một con hồ ly, một nữ tử dáng người cao cao bước ra từ trán của hồ ly, từ từ đứng dậy, gật đầu với Chu Hiểu rồi dần biến mất.

Chu Hiểu không nhận tâm đề thi thể của nàng bị sỉ nhục như vậy, thế nên đã tự mình lén lút tìm một nơi để chôn. Không ngờ chuyện này đã bị Triệu Sung biết được, xác hồ ly bị hắn đào lên, lột da bán lấy tiền. Sau khi Chu Hiểu biết chuyện này, biết đây là oan nghiệt từ kiếp trước nên không hề oán trách hắn, chỉ biết thở dài mà thôi.

**Thông tin mang tính giải trí, tham khảo!*